

endnu maa siges at være for stor. Det turde navnlig heller ikke være nødvendigt at tilstede Appel til Cassation i de Sager, som, efter først at være paakjendte af de almindelige Underretter, ere prøvede i anden Instants af Landsoverretten, og neppe engang at tilstede en fuldstændig Prøvelse (baade i Henseende til Factum og Retspørgsmaalet) ved Landsoverretten af alle de mindre Sager, som behandles ved Underretterne, naar, som efter Udkastet, Straffen blot er højere end en Bod af 10 Rd. Foruden de Betragtninger, der i saa Henseende lade sig anstille fra et almindeligt Standpunkt, fortjener sammenlignelsesviis tillige at erindres, at de meget betydeligere Sager, som behandles ved Rævningsretterne, efter Forholdets Natur slet ikke kunne blive Gjenstand for en gjentagen fuldstændig Prøvelse, og en formelig Appel af Sager, der ved Underretterne ere Gjenstand for mundtlig Behandling, vil altid medføre saa betydelige Vanstueligheder, at det maatte være særdeles ønskeligt, om Indankningen kunde indskrænktes til de betydeligere Tilfælde. — For Behandlingen ved Overretten af de ved den foregaaende Instants mundtlig procederede Sager udkræves derhos vistnok under alle Omstændigheder særregne og mere omfattende Regler end de, der i Udkastet ere bragte i Forslag. — Endnu maa Udvalget med Hensyn til denne Materie ifkun bemærke, at Udkastets Bestemmelser om Medsættelse af Antallet af de i Straffesager voterende Dommere for Landsoverrettens Vedkommende fra 5 til 3 og for Højesterets Vedkommende fra 9 til 5 vistnok ikke vilde være forbunden med Betænkelse.

Udkastet inddeler Landet i 10 nærmere betegne større Rævningskredsse, i hvilke der paa flere Steder og mindst eet Sted i hvert Amt flere Gange om Aaret skal holdes Rævningsret; for hver saadan større Rævningskreds skal der efter Udkastet være een Rævningsdommer (Førstedommer). Da det imidlertid navnlig i Begyndelsen vil blive særdeles vanskeligt at finde Mænd med saadanne Egenskaber, som nødvendigviis maae udfordres hos

dem, der skulle udføre en Førstedommers ansvarfulde Kald, og da det tillige vil blive nødvendigt, ogsaa i materiel Henseende at tilfredsiggøre Mænd en saadan Stilling, som svarer til deres Gjærnings Betydning og betrygger deres Uafhængighed, finder Udvalget det ønskeligt at indskrænke, om ikke just Rævningskredsene, saa dog i alt Fald Rævningsdommernes Antal, da jo Intet er til Hinder for, at den samme Mand til forskjellige Tider holder Ret i flere Kredse. Det er muligt, at en saadan Indskrænkning i Rævningsdommernes Antal vilde medføre, at man ikke, som i Udkastet fastsat, vilde kunne paalægge dem tillige at fungere som Medlemmer af Landsoverretterne; men Udvalget kan heller ikke ansee det for aldeles afgjort, om en saadan Bestemmelse i og for sig vilde være heldig, eller om man ikke snarere maatte fordrø af Rævningsdommerne, at de skulle offere al deres Tid og alle deres Kræfter paa at udøve og uddanne sig for deres betydningsfulde Virksomhed i Rævningsretterne; i alt Fald kunne vi ikke ansee det for rigtigt, at Regjeringen ved Valget af disse Mænd udelukkende skulde bindes til Landsoverrettens Medlemmer, saalidet som udelukkende til Medlemmer af Højesteret, hvormod det turde være rettest, at lade Valget være frit, om man saa end alligevel vilde finde det hensigtsmæssigt, at den, der udnævnes til Rævningsdommer, erholder Sæde i en af Overretterne eller i Højesteret. Navnlig turde Frihed i Henseende til Valget være at anbefale i Begyndelsen; thi saalænge Institutionen endnu ikke er trængt saaledes igjennem, at den har vundet fuld Anerkjendelse baade hos Juristerne og hos Folket, vil det falde vanskeligt at finde duedige Førstedommere, og selv saadanne Mænd, naar de findes, ville i deres Gjærnings Udførelse have betydelige Vanstueligheder at overvinde. Senere naar Institutionen har slaaet Rod og vundet den Velvillie og Støtte hos Folket, som det er vort Haab, at den snart vil finde, vil det baade blive i og for sig lettere for Rævningsdommerne at udføre deres Kald, og man tør derhos vistnok gjøre Regning paa, at Reformen vil give Stødet til et nyt og bedre System end det nuværende for Uddannelsen af vore juridiske Embedsmænd navnlig i de høimende Stillinger. Det